

Publicerad 2017-10-07 15:17 av TusenSolarsSken

Naken

Vaknade upp

Blind av drömmande

Lisboanskt solsken svämmade över rummet

och jag ville tillbaks

Sömnen bjöd mig på en träff med dig

Vi var hemma

Var i ditt hem

I ditt barndomshem

Med dina föräldrar i Söra

Med dem åt vi middag

Vi var trygga, det var tryggt

Det var lugnt

Det var bedövande glädje

Vi gick ut

Gick på promenad

och det var natt även där

i Berga

Berganatt

Med orange belysning i sliten gångväg av asfalt

Korniga reflektioner av lampornas sken på min hornhinna

i Berga denna natt

Vi hade haft det bra

Trevligt, tryggt, gulligt hade vi haft det

Under kvällen

I ditt hem

Ditt barndomshem

Med middagen och lugnet och de tända ljusen

Och vi var ute på promenad i den

Den förorten

Och där på vägen någonstans efter tunneln

Och innan buskarna och innan de fyrvånga husen

Mellan skolorna, bortom sikt från bensinstationen

Just där vart jag plötsligt bortom mig, allt det här tryckte mot mig som en vikt

Ja, just där, i denna natt, i denna dröm som jag hade i det varma rummet i sensommaren i Lisboa fick jag
nog

Jag brast där och svämmade över av trycket, det uppdämda

Av alla känslor

Och jag stannade upp, plötsligt, och frågade

Kan jag-

Kan jag krama dig?

Och innan du hann svara kom vi ihop och jag kramade dig djupt och mjukt

och jag visste ingenting

och jag var överväldigad

Och du kramade mig

Och när mitt huvud kom förbi ditt på väg mot att krama din hals med min

så kände jag en blöt värme, en kyss på min kind

Och innan jag hann förstå, kysste du min hals och min skuldra

Och du kysste min kind igen och igen och letade efter min mun

Och vi kysstes

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TusenSolarsSken med Poeter.se id #99080 innehar upphovsrätten